

Tretia ned. po V. noci – Záv. Poruba 25.4.2021 – Ján 16, 5-13

„Ale teraz idem k Tomu, ktorý ma poslal, a nikto z vás neopýta sa ma: Kam ideš? Ale že som vám to povedal, smútok vám naplnil srdce. Ja vám však pravdu hovorím: Vám prospeje, aby som odišiel; lebo ak neodídem, Radca nepríde k vám; ale keď odídem, pošlem Ho k vám. A keď príde, poučí svet: o hriechu a o spravodlivosti a o súde; o hriechu, že neveria vo mňa; o spravodlivosti, že idem k Otcovi a viac ma nevidia; a o súde, že knieža tohto sveta je už odsúdený. Ešte mnoho vám mám povedať, ale teraz neznesiete. Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo počuje; a bude vám zvestovať aj budúce veci.“

Nie náhodou sa v veľkonočné nedele vo väčšine číta Jánovo evanjelium, a to hlavne úryvky Ježišových rečí, ktorým hovoríme „reči na rozlúčku“. Pre Ježišových učeníkov vtedy, ale aj dnes pre nás, je rovnako ťažké zostať bez viditeľnej prítomnosti Kristovej. Možno pre Ježišových vtedajších učeníkov to bolo ťažšie lebo oni Ho videli vždy, a teraz Ho už nebudú môcť vidieť. Preto slová, ktorými teší Pán Ježiš učeníkov pred odchodom z tohto sveta, platia veriacim všetkých čias. Po zmŕtvychvstaní Kristovom nemá Jeho učeník inú možnosť, ak sa chce stretnúť s Ježišom, len vieru a lásku. A k tomu nás chcú „reči na rozlúčku“ povzbudiť.

Situácia Ježišových učeníkov pred Veľkým piatkom je naozaj bezútešná, beznádejná. Ich srdcia sú zomdlené a zovreté strachom a úzkosťou o Pána Ježiša, ale aj o nich samých. Ich oči, zvyknuté dosiaľ na telesnú prítomnosť Kristovu, sa ešte nenaucili vidieť zrakom viery Božieho Syna, plného milosti a pravdy a preto sú bezradní a plní neistoty.

Pán ich teší. Teší ich slovami, že odchádza, ale len preto, aby im pripravil miesto u Otca. Kým sa tak s konečnou platnosťou stane, prežijú zrútenie všetkých životných istôt, na ktoré sa doteraz spoliehali. Ale v tých temných hodinách nebudú sami. Pošle im Radcu a prežijú vo viere akýsi „predkrm“ prebývania v Jeho dome slávy. Budúcnosť sa uskutoční už tu, uprostred hluku a nepriateľstva sveta, ak uznajú v Ježišovi Kristovi svoju Cestu, Pravdu i Život.

My veriaci radi pri niektorých príležitostiach zvykneme hovoriť, že Ježiš je cesta, pravda i život. Pamätáme si tieto slová Biblie lepšie ako mnohé iné. Už či tieto slova citujeme ako skutočný kresťania, že sme presvedčení o tom, či ich citujeme len zo zvyku, v každom prípade Ježiš je cesta, ktorá vedie k Otcovi nebeskému. Kto žije v spojení s Ním, dosahuje už na zemi večný život, dosahuje svoj cieľ. A kto verí v Ježiša ako pravdu, ten vidí viac ako by videl telesným zrakom, a zažije vo viere skúsenosti, ktoré sa rovnajú skúsenostiam Ježiša Krista. Toto je bratia a sestry zmysel dnešného evanjelia Jánovho.

Doteraz sme hovorili o učeníkoch z čias Ježiša Krista. Teraz si položíme otázku: Akú útechu z dnešného evanjelia si môžeme zobrať my dnes? My, keď prežívame mnohé zrútenia opôr a istôt, ktoré nás dosiaľ podopierali a to nás robí viac-menej neistými a bezradnými. Technická revolúcia zmenila svet. Človek o-

vláda prírodu ako nikdy predtým. Človek získal obrovskú moc nad hmotou, ale v tom je aj jeho nešťastie a tragédia. Čím viac získava moc nad hmotou, tým viac trätí vládu nad sebou. Opojenie hmotou priviedlo človeka do takej situácie ako šoféra, ktorý v rýchlej jazde už nemôže zvládnuť stroj. Koniec toho je jasný. Ten neovládateľný stroj človeka zabije. Modernému človeku sa hmota vymkla z ruky. Automatizácia mu dala veľa voľného času, ale on si s ním nevie rady. Človek čakal pomoc od vedy vo všetkých životných situáciách. Lenže sú životné situácie, kde to človeku nepomôže. Veda nedokázala vyrobiť pilulku, ktorá by ukončila jeho duševné trápenie. Lebo od nemoci duše nepomôže tabletky. Tam môže pomôcť len JEDEN, ale na Toho my akosi nedbáme. – Sme ako slepý, ktorému hmota zalepila oči. Je treba zložiť si pásku z očí a povedať si oslobodzujúcu pravdu: čím viac hmoty na seba nelepíš, navesíš, tým budeš nešťastnejší. Ak chceš zostať človekom, musíš v sebe to nízke podriadiť vyššiemu, telo musíš podriadiť Duchu. Z ducha dostáva hmota tvar, duch navrhuje plán a rastie budova, či mesto sa dvíha zo zeme. Duch vdychuje krásu hmote a z mramoru sa stane socha. Duch prebúdza v druhom človeku lásku a láska spojuje v spoločenstvo života.

Ak chceš byť človekom, musíš dovoliť, aby bol pri tebe na prvom mieste duch a nie telo. A to dokážeš len vtedy, keď podriadiš svojho ducha Bohu. „Bez Boha niet človeka“ - povedal Tolstoj. A kde nájdeš Boha? V hlbine svojho srdca. Túžiš po šťastí, ale spoznávaš, že z ľudskej lásky, z opojenia, z prepychového bytu sa nenasýtiš, pretože túžiš po večnej láske, po večnej radosťi, po večnom pokoji. Vyber vtáčka z hniezda a bude žalostne pípať, kým sa nevráti do hniezda. Vyber rybu z vody a bude so sebou hádzať kým sa opäť do nej nedostane. Oceánom tvojej duše je Boh, hniezdom tvojej duše je Boh, len v Ňom nájde duša kľud ako ryba vo vode, vtáčik v hniezde.

Aby technika pomáhala človeku plnšie žiť a nie ho vyničiť, vyhladiť z povrchu zeme, aby naša civilizácia nezanikla jedným stlačením gombíka, je potrebné človeka vrátiť Kristovi, ktorý prišiel, aby zachránil človeka aj svet. Len v Ňom je cesta, pravda i život. Cesta, po ktorej sa vyplatí ísť, pravda, ktorá dáva slobodu, a život, ktorý prináša radosť a večný pokoj.

A to je naša útecha. Ježiš, v ktorého sme uverili ide s nami, mocnejšie než keď sprevádzal viditeľne svojich učeníkov. Prichádza skrze svojho Ducha, aby nás vzal do príbytkov Otca a my okúsime Jeho slávu, Jeho blízkosť a Jeho pokoj. Prežívame už teraz večný život, svoje vzkriesenie s Kristom, prežívame svoju budúcnosť. Amen

Modlitba: Spasiteľ náš, Ty si začiatkom i dokončením našej viery, Ty nám dávaš mnohé krásne sľuby a povzbudzuješ nás správne veriť. Daj, aby sme raz pochopili slová Tvojho sľubu, - že si nás k sebe raz povoláš – a prived' nás k viere. Pane rozruš všetku silu nevery, nech svetlo Tvojho slova je nám vložené do srdca, aby

sme poznali Tvoje láskavé srdce a aby sme opustili všetku bázeň a nesmelosť Ťa vyznávať pred svetom. Daj, aby nijaké zdanlivé nebezpečenstvo nevyvolalo v nás nedôveru k Tebe, ale daj, aby sme sa vo viere z celej sily Teba pridržali. Chceme pri Tebe zotrvať veriac, že s iba s Tebou prejdeme cez všetky úzkosti. Vypočuj nás: Otče náš...

Piesne: 374, 254, 151